

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 12⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godzinach urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XIV niedziela zwykła

6 lipca 2025

LITURGIA SŁOWA

Iz 66,10-14c; Ps 66; Ga 6,14-18; Łk 10,1-12.17-20

Psalm responsoryjny: **Niech cała ziemia**

chwali swego Boga.

Jezus wyznaczył jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch uczniów i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał. Powiedział też do nich: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: „Pokój temu domowi”. Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają; bo zasługuje robotnik na swą zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was,

ROZWAŻANIE

Jezus wysłał swoich uczniów wszędzie tam, „dokąd sam przyjsć zamierzał”. Czy czuję się uczniem Jezusa w moim środowisku życia, w rodzinie, wspólnocie, w pracy? Jak głębokie jest we mnie przekonanie, że tam, gdzie żyję i pracuję, jestem „posłanym” przez Jezusa?

„Nie noście ze sobą trzosa ani torby...”. Co najbardziej przeszkadza mi w byciu świadkiem Jezusa? Postaram się wypowiedzieć przed Jezusem przyczyny lub okoliczności, dla których przestaję być wiernym i posłusznym misji Jezusa: osoby, rzeczy, inne uzależnienia (lenistwo, wstyd, lęk o opinię, kariera...).

Jezus posyła mnie, abym wprowadzał pokój między ludzi. Czy w moim domu, wspólnocie potrafię wprowadzać atmosferę pokoju?

Podziękuję Jezusowi za te wszystkie cechy mojego charakteru, gesty, słowa, przez które buduję atmosferę jedności, dobroci i pokoju wśród bliskich. Jakie to są cechy?

Poproszę Jezusa, aby pomógł mi odkryć i uznać w sobie istnienie tych słabości, wad i zachowań, przez które najczęściej jestem przyczyną zwady i nieporozumień, którymi ranię bliskich. Wypowiem je szczerze przed Jezusem.

Na tyle będę mógł pomagać innym w odzyskiwaniu zdrowia duszy, wewnętrznego pokoju, na ile sam będę doświadczał pokoju własnego serca. Jaki jest obecny stan mojego wnętrza? Zaproszę Jezusa w moje życie, aby uzdrowił korzenie mojego niepokoju i duchowego nieporządku. Będę powtarzał: **Panie Jezu, przywróć mi pokój serca.**

Ks. Krzysztof Wons SDS

jedźcie, co Wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: „Przybliżyło się do was królestwo Boże”. Lecz jeśli do jakiego miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i powiedzcie: „Nawet proch, który z waszego miasta przyłgnął nam do nóg, strząsamy wam. Wszakże to wieście, że bliskie jest królestwo Boże”. Powiadam wam: Sodomie lżej będzie w ów dzień niż temu miastu”. Wróciło siedemdziesięciu dwóch z radością mówiąc: „Panie, przez wzgląd na Twoje imię nawet złe duchy nam się poddają”. Wtedy rzekł do nich: „Widziałem szatana spadającego z nieba jak błyskawica. Oto dałem wam władzę stąpania po węzach i skorpionach, i po całej potędze przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi. Jednak nie z tego się cieszyć, że duchy się wam poddają, lecz cieszyć się, że wasze imiona zapisane są w niebie”.

LIPIEC TO MIESIĄC KULTU NAJDROŻSZEJ KRWI CHRYSYUSA

Święty Jan XXIII ogłosił w 1960 r. List apostolski „*Inde a Primis*”, który mówił o rozszerzaniu nabożeństwa ku czci Przenajdroższej Krwi Jezusa Chrystusa. Ojciec Święty gorąco zachęcał, abyśmy w lipcu uczynili Krew Chrystusa tematem swych rozmyślań oraz kultu.

Niechaj rozważają o niesłuchanie obfitej i nieogarnionej wartości tej Krwi prawdziwie najdroższej – pisał. Ta sama Krew Boża płynie we wszystkich sakramentach Kościoła, dlatego nie tylko słuszną jest rzeczą, ale wielce sprawiedliwą, aby tej Krwi składali wszyscy odrodzeni w jej zbawczych strumieniach hołd adoracji, podyktowanej wdzięcznością i miłością – czytamy dalej w liście papieża.

Oprócz rozważania fragmentów Pisma Świętego, możesz w szczególny sposób uczcić Krew Chrystusa, odmawiając Litanię do Najdroższej Krwi Chrystusa Pana, zatwierdzoną przez papieża Jana XXIII w 1960 roku. Warto dodać, że jednym z największych czcicieli Krwi Chrystusa był święty Kasper del Bufalo, który w 1815 roku założył Zgromadzenie Misjonarzy Krwi Chrystusa.

LITANIA DO NAJDROŻSZEJ KRWI CHRYSYUSA

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Krwi Chrystusa, Jednorodzonego Syna Ojca Przedwiecznego, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, wcielonego Słowa Bożego, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, nowego i wiecznego Przymierza, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, przy konaniu w Ogrójcu spływająca na ziemię, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, tryskająca przy biczowaniu, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, brocząca spod cierniowej korony, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, przelana na krzyżu, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, zapłato naszego zbawienia, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, bez której nie ma przebaczenia, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, która poisz i oczyszczasz dusze w Eucharystii, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, źródła miłosierdzia, wybaw nas.

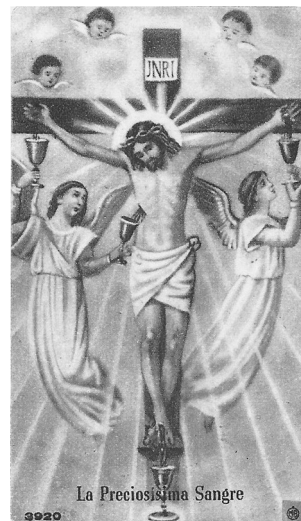
Krwi Chrystusa, zwyciężająca złe duchy, wybaw nas.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1993 Usprawiedliwienie ustanawia współpracę *między łaską Bożą i wolnością człowieka*. Jej wyrazem ze strony człowieka jest przyzwoleństwo wiary na słowo Boże, które wzywa go do nawrócenia, oraz współdziałanie miłości z poruszeniem Ducha Świętego, który go uprzedza i strzeże:

Gdy Bóg dotknie serca człowieka oświeceniem Ducha Świętego, człowiek ani nie pozostaje obojętny, bo przyjmuje natchnienie, które mógłby przecież odrzucić, ani sam bez łaski nie może wolną wolą skierować się do sprawiedliwości wobec Niego.

1994 Usprawiedliwienie jest *najdoskonalszym dziełem miłości Bożej* objawionej w Jezusie Chrystusie i udzielonej przez Ducha Świętego. Św. Augustyn uważa, że "usprawiedliwienie grzesznika jest większym dziełem aniżeli stworzenie nieba i ziemi", ponieważ "niebo i ziemia przeminą, zbawienie zaś i sprawiedliwość wybranych, czyli tych, których wybrał, będą trwać wiecznie". Uważa on nawet, że usprawiedliwienie grzeszników przewyższa stworzenie aniołów w sprawiedliwości, albowiem świadczy o jeszcze większym miłosierdziu.

Krwi Chrystusa, męstwo Męczenników, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, mocy Wyznawców, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, rodząca Dziewice, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, ostoja zagrożonych, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, ochłodo pracujących, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, pociecho płaczących, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, nadziejo pokutujących, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, otucho umierających, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, pokoju i słodyczy serc naszych, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, zadatku życia wiecznego, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, wybawienie dusz z otchłani czyśćcowej, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, wszelkiej chwały i czci najgodniejsza, wybaw nas.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Odkupiłeś nas, Panie, Krwią swoją. I uczyniłeś nas królestwem Boga naszego.

Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty Jednorodzonego Syna swego ustanowiłeś Odkupicielem świata i Krwią Jego dałeś się przebłagać, daj nam, prosimy, godnie czcić zapłatę naszego zbawienia i dzięki niej doznawać obrony od zła doczesnego na ziemi, abyśmy wiekuistym szczęściem radowali się w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

FRAGMENTY ENCYKLIKI *DILEXIT NOS* OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA O MIŁOŚCI LUDZKIEJ I BOŻEJ SERCA JEZUSA CHRYSZTUSA

149. Czasami mamy pokusę, by uważać tę tajemnicę miłości za godny podziwu fakt z przeszłości, za piękną duchowość z dawnych czasów. Musimy wciąż na nowo przypominać sobie, co mówił pewien święty misjonarz, że „to Boskie Serce, które pozwoliło się przebić włócznią wroga, aby z tej świętej rany wylać sakramenty, dzięki którym został uformowany Kościół, wcale nie przestało kochać”. Inni święci, bardziej współcześni, tacy jak św. o. Pio z Pietrelciny, św. Teresa z Kalkuty i wielu innych, mówią ze szczerem oddaniem o Sercu Chrystusa. Chciałbym jednak przypomnieć również doświadczenia św. Faustyny Kowalskiej, które na nowo ożywiają nabożeństwo do Serca Chrystusa, mocno akcentując chwalebne życie Zmartwychwstałego i Boże miłosierdzie. Rzeczywiście, pod wpływem tych jej doświadczeń oraz czerpiąc ze spuścizny duchowej, pozostawionej przez św. bi-

skupa Józefa Sebastiana Pelczara (1842-1924), św. Jan Paweł II ściśle połączył swoją refleksję na temat miłosierdzia z nabożeństwem do Serca Chrystusa: „W sposób szczególny zdaje się Kościół wyznawać miłosierdzie Boga i oddawać mu cześć, zwracając się do Chrystusowego Serca; właśnie bowiem zbliżenie do Chrystusa w tajemnicy Jego Serca pozwala nam zatrzymać się w tym (...) punkcie”. Ten sam św. Jan Paweł II, nawiązując do Najświętszego Serca, wyznał w bardzo osobisty sposób: „Przemawiała ona do mnie od młodych lat”.

150. Aktualność nabożeństwa do Serca Chrystusa jest szczególnie widoczna w pracy ewangelizacyjnej i wychowawczej licznych żeńskich i męskich zgromadzeń zakonnych, które od początku były naznaczone tym chrystologicznym doświadczeniem duchowym. Wymienienie ich wszystkich byłoby niekończącym się wyzwaniem. Oto

tylko dwa losowo wybrane przykłady: „Impuls do podjęcia swego misyjnego zadania znalazł Założyciel [św. Daniele Comboni] w tajemnicy Serca Jezusa”. „Ogarnięte miłością Jezusowego Serca dążymy do wzrostu osoby w jej godności ludzkiej i godności dziecka Bożego. Opieramy się na Ewangelii, na jej wymaganiach miłości, przebaczenia, sprawiedliwości i solidarności z ubogimi i z ludźmi marginesu”. Podobnie, sanktuaria poświęcone Sercu Chrystusa, rozsiadane po świecie, są urzekającym źródłem duchowości i żarliwości. Do wszystkich, którzy w jakiś sposób uczestniczą w życiu tych miejsc wiary i miłości, kieruję moje ojcowskie błogostawieństwo.

Nabożeństwo pocieszenia

151. Rana boku Zmartwychwstałego, z której wypływa żywa woda, pozostaje otwarta. Ta wielka rana zadana włócznią oraz rany od korony cierniowej, które często pojawiają się w wizerunkach Naj-

świętszego Serca, są nierozdzielnie związane z tym nabożeństwem. W nim bowiem kontemplujemy miłość Jezusa, który był zdolny oddać siebie aż do końca. Serce Zmartwychwstałego zachowuje te znaki całkowitego oddania się, które przyniosło ogromne cierpienie za nas. Jest zatem w pewnym znaczeniu nieuniknione, że wierzący pragnie odpowiedzieć nie tylko na tę wielką miłość, ale także na ból, który Chrystus zgodził się znieść ze względu na tę miłość.

Wraz z Nim na Krzyżu

152. Warto wspomnieć o tym uzewnętrznieniu duchowego doświadczenia, powstałego wokół Serca Chrystusa: o wewnętrznym pragnieniu niesienia Mu pociechy. Nie będę teraz omawiać praktyki „zadośćuczynienia”, którą uważam

za lepiej osadzoną w kontekście społecznym tej duchowości, a którą rozwinę w następnym rozdziale. Teraz, chciałbym skupić się jedynie na pragnieniu, które często pojawia się w sercu kochającego wierzącego, gdy kontempluje on tajemnicę Męki Chrystusa i doświadcza jej jako tajemnicy, o której nie tylko pamięta, ale która, dzięki łasce, staje się obecna, a raczej prowadzi nas do mistycznej obecności w tym odkupieńczym momencie. Jeśli Umiłowany jest najważniejszy, jak zatem możemy nie chcieć Go pocieszać?

153. Papież Pius XI starał się ugruntować to doświadczenie, zachęcając nas do uznania, że tajemnica Odkupienia przez Mękę Chrystusa, dzięki łasce Bożej, przekracza wszelkie ramy czasu i

przestrzeni, tak że jeśli On na Krzyżu ofiarował się również za przyszłe grzechy, nasze grzechy, to w ten sam sposób nasze czyny ofiarowane dzisiaj dla pocieszenia Go, przekraczając czasy, dotarły do Jego zranionego Serca: „Jeśli jednak z powodu naszych grzechów, chociaż one należały do przyszłości, a jednak były także przewidziane, smutna była dusza Chrystusa aż do śmierci, to bez wątpienia nie mniejszej On doznał pociechy, przewidując już wtedy i nasze zadośćuczynienie, jak wówczas, gdy «ukazał Mu się anioł z nieba» (Łk 22, 43), by pocieszyć Serce Jego, umęczone odrazą i obawą. Dlatego też możemy i powinniśmy to Najświętsze Serce, które niewdzięczni ludzie bez ustanku grzechami ranią”. Cdn.

OGŁOSZENIA

1. W miesiącach wakacyjnych: lipcu i sierpniu – zmieniony będzie rozkład Mszy świętych w niedzielę. **Odwołane są Msze święte o godz. 11.30 i 13.00**, a w ich miejsce będzie **Msza święta o godz. 12.00**. Pozostałe Msze święte odprawiane będą bez zmian. Jest to spowodowane urlopami zarówno księży, jak wiernych, oraz zmniejszoną ilością uczestników Mszy świętych.

2. W miesiącach wakacyjnych zmienione będą też godziny przyjęć w parafialnej kancelarii. **Kancelaria będzie czynna od wtorku do piątku tylko w godzinach popołudniowych czyli od 16.00 do 17.45.**

3. W tym tygodniu w liturgii obchodzimy:

- we wtorek, wspomnienie **ŚW. JANA Z DUKLI**, prezbitera;
- w piątek, święto **ŚW. BENEDYKTA**, opata, patrona Europy;
- w sobotę, wspomnienie **ŚW. BRUNONA BONIFACEGO Z KEWRFURTU**, biskupa i męczennika.

4. Wszystkim wyjeżdżającym na letni wypoczynek życzymy wielu Bożych błogosławieństw, bezpiecznych wyjazdów i powrotów, udanego pobytu oraz wypoczynku, także – pogłębienia wiary i zacieśnienia jedności z Panem Bogiem, ze Świętymi. Odwiedzajcie miejsca święte, niech kontakt z naturą będzie okazją, by wychwalać Pana, Boga, za wspaniałe Jego dzieła wokół nas.

5. Pielgrzymka jest dobrą okazją do pogłębienia relacji z Bogiem i spotkania wartościowych ludzi. Już w sierpniu wyruszy z Warszawy kilka pielgrzymek do Częstochowy. M.in. Zachęcamy do udziału.

6. Przypominamy, że nawet w gorące dni obecność na Mszy Świętej w kościele zobowiązuje nas do **godnego ubioru**. W świątyniach wschodniego obrzędu, ale także i w katolickich we Francji, czy we Włoszech, nie wpuszczane są do środka osoby w krótkich spodenkach lub krótkich spódniczkach, z odsłoniętymi ramionami. Taki jest *dress code* w miejscach oddanych Wszechmogącemu Bogu. Prosimy o godny strój, gdy idziemy na liturgię.

7. **Módlmy się o radość nieba dla zmarłych w tym tygodniu Parafian.**

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

Konto parafii św. Augustyna:

56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.